

LLATZER

Som al març de l'any 30. Manca menys d'un mes per a la mort de Jesús, que coneix perfectament el seu dia i hora.

El fet que determinarà la decisió de matar Jesús es la resurrecció de Llátzer. A conseqüència d'aquest gran miracle, obrat a Betània, població situada molt aprop de Jerusalem, molta gent creia en Jesús. Els prínceps dels sacerdots i els fariseus reaccionaran acordant matar a Jesús i donarán l'ordre de detenció contra Ell.

Un miracle esclatant com la resurrecció de Llatzer, que feia 4 dies que era enterrat, determina doncs la mort del Crist Redemptor dels homes.

Per horrible que sigui aquest contrasentit no pot esser més lògic i éducatiu - permeti-se'ns dir-ho - més artístic:

El poder de les tenebres no podia obrar d'altra manera contra aquest Jesús que ha dit d'Ell mateix que és llum i vida. A mort el que resuscita els morts !

Així se sabrà que el pecat i la mort han estat introduïts en aquest món pel Diable. No hi ha cap tragèdia històrica ni literària que iguali en perversitat

el rancor que a conseqüència d'una resurrecció decidí la mort de Jesús.

I per part de Jesús, no hi ha cap tragèdia que iguali en grandesa la causa determinant de la seva mort.

La resurrecció de Llatzer és penyora de la resurrecció del Crist.

Satanàs ha sentit parlar Jesús de la seva mort i resurrecció i tem que aquesta resurrecció serà un fet. Però en aquesta partida entre Crist i el Diable, partida que ha de decidir la salvació de molts i la condemnaió de molts, la única carta de Satanàs és la mort en totes les seves formes i la única carta de Crist son totes les formes de resurrecció; la de l'esperit i la de la carn. El gra de blat, un cop enterrat germina, detall que els fariseus ignoren.

Es en aquets termes que es planteja el desenllaç de la vida de Jesús.

I la causa determinant d'aquest desenllaç és la resurrecció de Llatzer.

L'evangelista Sant Joan, que escrivint d'ell mateix es dirà " el deixeble estimat "

Trobant -se Jesús a la vall del Jordá rep un missatger de Marta i Maria que li diu tal com li han dit:

- Senyor ,heus aquí que el que estimeu está malalt.

Avis lacónic que vol dir; que reflecteix no solament l'angoixa,sino ádhuc els moviments de Marta i Maria ~~de Betania~~ en comunicar-lo al missatger. Aquest preg tan simple que tots podriem repetir,vol dir senzillament: "com que l'estimeu sabem que no l'abandonareu."

En sentir això Jesús respon :

- Aquesta malaltia no és de mprt,sino per a glória de Déu,a fi que el Fill de Déu sigui glorificat per ella.

Jesús- diu l'evangelista- estimava Marta i Maria i Llátzer Ho fa constatar.

X

Jesús s'alegra de no haver-se trobat a Betania mentre Llatzer estava malalt perquè estimant-lo com l'estimava hauria hagut de curar-lo. Se n'alegra per les conseqüències que tindrà la mort de l'amic; el pròxim miracle de la resurrecció de Llátzer,que Jesús no dissimula pas,enrobustirà la fe dels deixebles.

Se n'alegra no per Llátzer,sino pel que fa referència als deixebles.

Peró en rigurosa lògica no pot pas negar-se que en parlar de la mort de l'amig Llátzer, Jesús ha dit que se'n alegra. Aquesta frase ens transporta a les intimitats de la família divina. Jesús, ara no parla pas com a Fill de l'home, sino com a Fill de Déu. Hi ha un pla diví de la redempció establert des de tota l'eternitat i ara aquest pla s'acosta al seu desenllaç. El Pare celestial va a esser glorificat, cada dia mes pel seu Fill inic que s'ha ofert com a víctima. Jesucrist s'alegra d'esser l'instrument de tanta glòria.

Sometent Llátzer a la mort i les seves germanes al dolor no se'ls fa cap tort. La vida i la mort Déu la té: D'aquets tres amics, Jesús podria dir com un dia dirá dels apóstols: "Jo us he elegit abans que la terra fos " (9 6,44) (?) També havien estat elegits des de l'eternitat els sants Innocents de Betlem, morts per Jesucrist.

Elegit abans que el món existís, no es pot pas dir de Llátzer que Déu hagi precipitat la seva mort, oferint així a Jesús l'oportunitat d'obrar un gran miracle. Elegint-lo, Déu va fer la seva santa voluntat. El varen^u "elegir" perquè ~~així~~ així us ha plagut, ho Pare"- podria repetir Jesús - Llátzer ha mort en servei de Deu, per a la Glòria de Deu ; i la humiliació de morir-se interinament li hauria estat computada en l'altra vida per quan faci mort definitivament. Volent donar un sentit martirial a aquesta defunció Déu permetrà

que després de resuscitat sigui perseguit a mort pels jueus i haurà de sofrir la pena d'escondir-se.

Aquestes consideracions ens porten de dret a una altra: ¹¹ots els miracles de Jesús son fets per a la glòria de Déu i el de Llátzer també, com el Mestre ha declarat als seus deixebles. Però aquesta resurrecció de Llátzer, que Jesús espera amb tanta il·lusió, és l'únic miracle que haurà fet per a la seva utilitat personal. Cal precipitar l'hora de la Passió i gràcies a aquest miracle, Caifàs reunirà els prínceps dels sacerdots i els fariseus i decidiran matar Jesús. Si en te doncs Jesús de motius per dir que s'alegrés de la mort de Llátzer !

Llátzer és mort, ~~cal~~ Cal doncs anar a Betània, " Però, anem-hi " diu Jesús. Aquest " anem-hi ", decideix la seva sort. La història del desenllaç de la seva vida comença en aquest instant. Cal anar a la creu ? Doncs anem-hi. Des d'aquest moment, Jesús ja només relativament lliure dels seus passos: immediatament després de la resurrecció de Llátzer se n'anirà a amagar-se a Efrain. Des de Efrain, passant per Jericó i altra vegada per Betània o sigui fent i desfent camí arribarà a Jerusalem el diumenge del Ram, amb una puntualitat

rigorosa, perquè l'Anyell de Déu sigui sacrificat en comensar la Pasqua, tal com fou previst abans que existís el món.

Als deixebles, això d'anar a Betània població situada a menys de tres kilòmetres abans d'arribar a Jerusalem, els ve a contracor. Els fa l'efecte que es com ficar-se a la boca del llop. Tots pressenten que la catàstrofe s'acosta. Però l'apòstol Tomàs, més coratjós que els altres i fent-se carreg que la situació és ineluctable, diu, adreçant-se als condeixebles:

- Anem-hi també nosaltres per morir amb Ell!

Tomàs és home de paraula brusca. Es el que un dia no creurà que Jesús hagi ressuscitat fins que hagi vist les seves mans a els seus peus travessats pels claus i no hagi ficat els dits a l'esboranc de la llançada. Però, en veure Jesús ressuscitat exclamarà. Senyor meu i Deu meu !

Anem-hi també nosaltres per morir amb Ell ! La frase és digne de Sant Pere. Tomàs i Pere semblen tallats en la mateixa pedra.

" Anem-hi !" ha dit Jesús. Anem-hi -diu - Tomàs. Anar en socors de Llàtzer vol dir una jornada de camí fent mes de 1.125 metres de pujada. Cap qltre miracle li haurá costat tant d'esforç. Però Llàtzer és mort i Jesús és la resurrecció i la vida, i cal demostrar-ho. Els deixebles estan convençuts que es

prepara una gran miracle, una tercera resurrecció. Després d'aquest miracle, posar la creu.... Jesús ha parlat tan de la seva creu ! Però es possible que el Fill de Deu mori en una creu com els falsos messies?

En arribar Jesús a Betània fa quatre dies que Llatzer és al sepulcre. Els enterraments es feien dintre el mateix dia de la mort si era possible. El missatger enviat per Marta i Maria a avisar Jesús que Llatzer estava malalt havi estat un dia en camí en devallar de Betània. En retornar ja el trobà mort. Jesús no es posà en camí fins el quart dia. Quatre dies eren massa dies perquè Marta i Maria no perdessin l'esperança. Segons la creença dels rabins, l'ànima d'un difunt rondava durant tres dies al voltant de la tomba i no s'allunyava fins el quart dia, quan sentia que el cos que havia tingut en propietat es descomposava.

Marta, en tenir notícia que Jesús s'acosta li surt a l'encontre, deixant a la casa plena de gent que ha vingut a congregar les dues germanes. Es ben cert que Jesús no fa mai tard !

Ho sap Maria que Jesús és a l'entrada del poble? Mentre Marta se'n va precipitadament a trobar Jesús, Maria - diu l'evangelista, romangué asseguda a casa.- Dolça Maria, a qui Deu et reserva l'honor de la unció de Jesús set dies

abans de la seva mort.

aquets evangelistes sempre et presenten assegurada !

En veure Jesús, Marta el saluda amb una lamentació que és una súplica plena d'esperança.